

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. spalio 16 d.*

„Viešoji tarnyba – Laikinieji tarnautojai – Pensijos – Pensijų sistema – Išaitinė išmoka – Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalis – Vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principai – Teisėti lūkesčiai – Gero administravimo principas – Rūpestingumo pareiga“

Byloje T-432/18

Peeter Palo, buvęs Europos Sąjungos teisėsaugos bendradarbiavimo agentūros (Europol) laikinasis tarnautojas, gyvenantis Taline (Estija), atstovaujamas advokatų L. Levi ir A. Blot,

ieškovas,

prieš

Europos Komisiją, atstovojamą B. Mongin ir D. Milanowska,

atsakovę,

dėl SESV 270 straipsniu grindžiamo prašymo, pirma, panaikinti 2017 m. spalio 5 d. Komisijos sprendimą nemokėti ieškovui Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų redakcijos, įtvirtintos 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 1023/2013, kuriuo iš dalies keičiami Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai ir kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygos (OL L 287, 2013, p. 15), VIII priedo 12 straipsnio 2 dalyje numatytos išaitinės išmokos, taip pat 2018 m. balandžio 10 d. Komisijos sprendimą atmesti ieškovo skundą dėl šio sprendimo ir, antra, atlyginti turtinę ir neturtinę žalą, kurią ieškovas tariamai patyrė dėl šių sprendimų,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

kuri sudaro pirmininko pareigas einantis F. Schalin, teisėjai B. Berke ir M. J. Costeira (pranešėja),

posėdžio sekretorius P. Cullen, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. gegužės 6 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1. Ieškovas Peeter Palo dirbo Europos Sąjungos teisėsaugos bendradarbiavimo agentūros (Europol) laikinuoju tarnautoju nuo 2010 m. gruodžio 1 d. iki 2017 m. rugpjūčio 31 d.
2. 2017 m. birželio 19 d. ieškovas paprašė skirti išeitinę išmoką pagal Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatų redakcijos, įtvirtintos 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 1023/2013, kuriuo iš dalies keičiami Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai ir kitų Europos Sąjungos tarnautojų įdarbinimo sąlygos (OL L 287, 2013, p. 15, toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai), VIII priedo 12 straipsnio 2 dalį. Tam jis užpildė formą „Asmeninė deklaracija – išimtis pagal [Pareigūnų tarnybos nuostatų] VIII priedo 12 straipsnio 2 dalį“, joje, pirma, nurodė nuo pat pareigū Europole ėjimo pradžios mokėjęs įmokas į privačią draudimo sistemą tam, kad įgytų ar išlaikytų teisę į pensiją, ir, antra, prašė tiesiogiai į jo banko sąskaitą pervesti sumą, lygią Europos Sąjungos institucijų pensijų sistemoje (toliau – ESIPS) jo įgytų pensinių teisių aktuarinei vertei. Prie šios formos ieškovas pridėjo atitinkamos privačios draudimo bendrovės išduotą pažymą, patvirtinančią, kad nuo 2010 m. lapkričio 1 d. iki 2017 m. rugpjūčio 31 d. jis šiai bendrovei sumokėjo 14 200 EUR sumą. 2017 m. rugsėjo 19 d. ieškovas Europos Komisijos Individualių išmokų administravimo ir mokėjimo biurui (PMO) nurodė, kad 2014 m. gruodžio 1 d. jis su nurodyta bendrove sudarė kitą draudimo sutartį, pagal kurią įmokų suma turėjo siekti 87 460 EUR.
3. 2017 m. spalio 5 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) PMO atmetė ieškovo prašymą. Šiame sprendime PMO, be kita ko, nurodė, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnyje įtvirtintos sistemos tikslas buvo suteikti pirmenybę pensijos, kaip būsimų nuolatinių pajamų, kaupimui ir išvengti situacijų, kai sulaukę pensinio amžiaus asmenys neturi pakankamai pajamų ir priversti prašyti valstybių narių socialinės paramos. PMO, be kita ko, patikslino, kad tam pagal šio priedo 12 straipsnio 2 dalį į valstybinę pensijų sistemą arba privačią draudimo sistemą pervestos sumos „siekiant įgyti ar išlaikyti teises į pensiją“ turėjo atitikti įmokas, mokėtinas į valstybinę pensijų sistemą arba faktiškai sumokėtas į ESIPS per tą patį laikotarpį, todėl šiomis pervestomis sumomis užtikrintos būsimos pajamos turėjo atitikti tas, kurios užtikrinamos ESIPS įgytų pensinių teisių pervedimu. Šiuo klausimu PMO pažymėjo, kad į privačią draudimo sistemą pervestos sumos (14 200 EUR) akivaizdžiai neatitiko į ESIPS sumokėtų įmokų sumos (65 334,95 EUR), todėl šie pervedimai niekaip negalėjo užtikrinti ieškovui pajamų, prilygstančių toms, kurias jis galėtų gauti ESIPS įgytų savo pensinių teisių aktuarinės vertės pagrindu. Galiausiai PMO priminė, kad ieškovas vis dėlto atitiko išmokų pervedimo į kitą sistemą sąlygas pagal minėto priedo 12 straipsnio 1 dalies b punktą, o tai reiškia, kad jo pensinės teisės, įgytos Sąjungoje jo tarnybos Europole laikotarpiu, gali būti pervestos į jo pasirinktą nacionalinę pensijų sistemą, privačią draudimo sistemą arba pensijų fondą, laikantis šioje nuostatoje įtvirtintų sąlygų.
4. 2017 m. gruodžio 11 d. ieškovas pateikė skundą dėl šio sprendimo pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį.
5. 2018 m. balandžio 10 d. sprendimu sudaryti tarnybos sutartis įgaliota tarnyba (toliau – STSĮT) atmetė šį skundą. Savo sprendime STSĮT iš esmės patvirtino ginčijamą sprendimą ir pritarė didžiajai daliai PMO motyvų. Be to, STSĮT nusprendė, kad į 2014 m. gruodžio 1 d. ieškovo sudarytą antrąją draudimo sutartį negalėjo būti atsižvelgta taikant Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalį, nes ji nebuvo pasirašyta „nuo to laiko, kai ieškovas pradėjo eiti pareigas“ Europole. Galiausiai STSĮT atmetė ieškovo teiginius, pagrįstus vienodo požiūrio principu, gero administravimo principu ir teisėtų lūkesčių apsaugos principu.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 6 2018 m. liepos 13 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovo ieškinį.
- 7 2018 m. spalio 2 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Komisijos atsiliepimą į ieškinį.
- 8 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - panaikinti sprendimą atmesti skundą,
 - priteisti iš Komisijos jo patirtos turtinės žalos atlyginimą,
 - priteisti iš Komisijos jo patirtos neturtinės žalos atlyginimą,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 9 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
 - atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl reikalavimo panaikinti ginčijamą sprendimą

- 10 Pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškovas prašo panaikinti ginčijamą sprendimą ir sprendimą atmesti skundą. Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją reikalavimas panaikinti, formaliai pateiktas dėl sprendimo atmesti skundą, lemia tai, kad Bendrasis Teismas turi nagrinėti aktą, dėl kurio buvo pateiktas skundas, kai šio sprendimo turinys nėra savarankiškas (1989 m. sausio 17 d. Sprendimo *Vainker / Parlamentas*, 293/87, EU:C:1989:8, 8 punktas). Sprendimas atmesti skundą šiuo atveju neturi savarankiško turinio, todėl reikia pripažinti, kad ieškinyje pareikštas dėl ginčijamo sprendimo.
- 11 Grįšdamas savo reikalavimus dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo ieškovas nurodo keturis pagrindus. Pirmasis pagrindas kildinamas iš Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalies pažeidimo. Antrasis pagrindas grindžiamas vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principo pažeidimu. Trečiasis pagrindas susijęs su teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu. Ketvirtasis pagrindas kildinamas iš gero administravimo principo ir rūpestingumo pareigos pažeidimo.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, kildinamo iš Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalies pažeidimo

- 12 Ieškovas tvirtina, kad pagrįstai rėmėsi Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalimi, nes atitiko visas joje nurodytas taikymo sąlygas. Vadinasi, ginčijamu sprendimu atsakius jam skirti išieitinę išmoka ši nuostata buvo pažeista.
- 13 Konkrečiai kalbant, ieškovas ginčija Komisijos nurodytą „atitikties kriterijų“, pagal kurį ankstesnėje pensijų sistemoje numatyta apsauga turi būti bent jau panaši į tą, kurią suteikia ESIPS. Anot ieškovo, šio kriterijaus nėra Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalyje, ir tai patvirtino

Europolo vykdomasis direktorius 2018 m. vasario 26 d. rašte, skirtame, be kita ko, Komisijos Žmogiškųjų išteklių ir saugumo generalinio direktorato (GD) generaliniam direktoriui. Be to, Komisija tiksliai neapibrėžė ir neišreiškė skaičiais minėto kriterijaus, o tai trukdo jo laikytis.

- 14 Ieškovas taip pat tvirtina, kad net pripažinus, jog „atitikties kriterijus“ gali būti kildinamas iš Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalies ir kad pagal teleologinį šios nuostatos aiškinimą į privačią pensijų sistemą mokamos įmokos privalo „atitikti“ į ESIPS sumokėtas įmokas „siekiant įgyti ar išlaikyti teises į pensiją“, nors iš tiesų taip nėra, ginčijamame sprendime nenurodyta, koks turi būti atitikmens lygis, todėl juo pažeidžiami teisinio saugumo reikalavimai. Šiuo požiūriu, anot ieškovo, „atitikti“ nereiškia, būti „tapačiam“. Todėl reikia pripažinti, kad įmokos, kurias ieškovas sumokėjo į privačią draudimo sistemą, tenkina atitikties kriterijų.
- 15 Ieškovo teigimu, ši išvada darytina juo labiau dėl to, kad 2014 m. jis su ta pačia privačia draudimo bendrove sudarė kitą draudimo sutartį, pagal kurią įmokų suma siekia 87 460 EUR. Šiuo klausimu ieškovas kaltina Komisiją, kad taikydama Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalį ši neatsižvelgė į šią antrąją sutartį tuo pagrindu, kad ji nebuvo sudaryta „nuo to laiko, kai jis pradėjo eiti pareigas“. Ieškovas ginčija šį aiškinimą ir teigia, kad žodžių junginys „nuo to laiko, kai pradėjo eiti pareigas“ nebūtinai reiškia, kad įmokos turi būti mokamos „nuo pareigų ėjimo pradžios datos“; jos gali būti mokamos jau pradėjus eiti pareigas. Ieškovas mano, kad Komisija turėjo atsižvelgti į visas jo sumokėtas dvigubas įmokas į tą pačią nurodytos bendrovės tvarkomą privačią draudimo sistemą, kurių bendra suma siekia 101 660 EUR, todėl šios įmokos turėjo būti laikomos „bent jau prilygstančiomis“ įmokoms į ESIPS.
- 16 Komisija ginčija ieškovo argumentus ir prašo atmesti pirmąjį ieškinio pagrindą.
- 17 Pirmiausia primintina, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta:
„Pareigūnas, kuris nutraukia Sąjungos tarnybą, siekdamas:
– pradėti tarnybą valstybės administracijoje, nacionalinėje arba tarptautinėje organizacijoje, kuri yra sudariusi sutartį su Sąjunga,
– pagal darbo sutartį arba savarankiškai užsiimti veikla, už kurią jis įgyja teisę gauti pensiją pagal sistemą, dėl kurios administracinės institucijos sudarė susitarimą su Sąjunga,
turi teisę, kad Sąjungoje ištarnauto laiko pensijos statistinis ekvivalentas, perskaičiuotas faktinei pervedimo dienai, būtų perduotas administracijos ar organizacijos pensijų fondui, kuris jam moka ištarnauto laiko pensiją, atsižvelgiant į veiklą, kuria jis užsiėmė pagal sutartį arba savarankiškai.“
- 18 Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnis suformuluotas taip:
„1. Pareigūnas, kuris dar nesulaukė pensinio amžiaus ir kurio tarnyba nutrūksta ne dėl mirties ar invalidumo, ir kuris neturi teisės į tuojau pat prasidedantį ar atidėtą pensijos mokėjimą, išeidamas iš tarnybos turi teisę:
a) gauti išėitinę pašalpą, lygią trigubai sumai, išskaičiuotai iš jo bazinio darbo užmokesčio jo pensijos įmokoms, atėmus visas sumas, išmokėtas pagal Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų 42 ir 112 straipsnius, jeigu jo tarnybos trukmė buvo trumpesnė nei vien[i] metai ir jis nepasinaudojo [VIII priedo] 11 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka;
b) kitais atvejais – gauti išmokas, numatytas [VIII priedo] 11 straipsnio 1 dalyje, arba į tai, kad tokių išmokų aktuarinis ekvivalentas būtų pervestas į jo pasirinktą privačią draudimo bendrovę ar pensijų fondą, jeigu tokia bendrovė ar fondas garantuoja, kad:
i) kapitalas nebus grąžintas;

- ii) mėnesinės išmokos bus pradėtos mokėti ne anksčiau kaip nuo 60 metų amžiaus ir ne vėliau kaip nuo 66 metų amžiaus;
- iii) būtų įtrauktos nuostatos dėl apgrąžos ar maitintojo netekimo pensijos;
- iv) perkėlimas į kitą draudimo bendrovę ar kitą fondą leidžiamas tik tada, jeigu toks fondas atitinka i, ii ir iii papunkčiuose nustatytas sąlygas.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies b punkto, jaunesni kaip pensinio amžiaus pareigūnai, kurie nuo to laiko, kai pradėjo eiti pareigas, tam, kad įgytų ar išlaikytų teises į pensiją, mokėjo įmokas valstybinei pensijų sistemai ar jų pasirinktai privačiai draudimo sistemai arba pensijų fondui, atitinkančiam 1 dalyje nustatytas sąlygas, ir kurių tarnyba nutrūksta ne dėl mirties ar invalidumo, jiems neįgyjant teises tuoju pat ar po tam tikro laiko gauti iš tarnauto laiko pensiją, išeidami iš tarnybos turi teisę gauti išieitinę išmoką, lygią jų pensijos, sukauptos jų tarnybos metu institucijose, aktuarinei vertei. Tais atvejais sumos, sumokėtos tam, kad būtų įgytos ar išlaikytos teisės į pensiją pagal valstybinę pensijų sistemą, taikant Kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų 42 ar 112 straipsnius, atimamos iš išieitinės išmokos.

<...>“

- 19 Pažymėtina, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 ir 12 straipsnių nuostatos buvo iš esmės pakeistos per 2004 m. Pareigūnų tarnybos nuostatų reformą. Iš tiesų priimdamas 2004 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 723/2004, iš dalies keičiantį Pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas (OL L 124, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 2 t., p. 130), Sąjungos teisės aktų leidėjas, kaip matyti iš šio reglamento 32 konstatuojamosios dalies, ypač norėjo, kad „išieitinių pašalpų taisyklės [būtų] iš dalies pakeistos, atsižvelgiant į [Sąjungos] taisyklės dėl teisės gauti pensiją perkėlimumo, ir [tai būtų] atlikta ištaisant keletą nenuoseklumų ir įdiegiant didesnę lankstumą“.
- 20 Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 ir 12 straipsniuose buvo išreikšta ši Sąjungos teisės aktų leidėjo valia. Taip jis apribojo atvejus, kai tarnautojai, neturintys teisės gauti iš ESIPS iš tarnauto laiko pensiją, t. y. tie, kurie neturi bent 10 metų tarnybos stažo, gali gauti išieitinę pašalpą, ir išplėte galimybę pervesti pensines teises į kitą pensijų sistemą. Iš šių nuostatų faktiškai matyti, kad teisių į pensiją perkėlimas buvo nustatytas kaip taisyklė, o išieitinė pašalpa tapo nuo jos nukrypstančiu išskirtinio pobūdžio mechanizmu, kuriam taikomos griežtos sąlygos.
- 21 Šios Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 ir 12 straipsniuose įtvirtintos pensinių teisių perkėlimumą skatinančios sistemos tikslas yra teikti pirmenybę iš tarnauto laiko pensijos, t. y. reguliarių pajamų ar mėnesinių išmokų, kurios bus gaunamos vėliau išėjus į pensiją, kaupimui. Taip išvengiama situacijų, kai buvę tarnautojai, sulaukę pensinio amžiaus, lieka be pakankamų pajamų ir priversti naudotis valstybių narių socialinė parama, nepaisant to, kad jie įgijo pensines teises, dalyvaudami atitinkamoje pensijų sistemoje.
- 22 Be to, minėtose nuostatose įtvirtinta pensinių teisių perkėlimo sistema, suteikianti galimybę koordinuoti ESIPS ir valstybines ar privačias pensijų sistemas, skirta asmenų judėjimui tarp Sąjungos institucijų ir nacionalinio viešo ar privataus sektoriaus palengvinti (šiuo klausimu žr. 2015 m. spalio 13 d. Sprendimo *Komisija / Verile ir Gjergji*, T-104/14 P, EU:T:2015:776, 77 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Kartu siekiant išsaugoti Sąjungos institucijų, kaip būsimojo darbdavio, patrauklumą Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalyje, nukrypstant nuo to paties priedo 12 straipsnio 1 dalies b punkto ir laikantis tam tikrų griežtų sąlygų, tarnautojui suteikiama galimybė įgyti ar išlaikyti teises į pensiją kitoje naujoje ar ankstesnėje valstybinėje ar privačioje pensijų sistemoje – prisijungiant prie jos arba išliekant jos nariu ir atitinkamai pradėdant mokėti ar toliau mokant įmokas į ją – ir tarnybos Sąjungoje nutraukimo atveju leidžiant jam gauti išieitinę išmoką, lygią ESIPS jo įgytų pensinių teisių aktuarinei vertei.

- 23 Šiuo klausimu primintina, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalyje numatyta išėtinė išmoka yra ne darbo santykių nutūkimo išmoka, į kurią atitinkamas tarnautojas turi teisę *ex officio* nutraukus jo darbo sutartį arba jai pasibaigus, bet pinigine priemone, kuriai taikomos Pareigūnų tarnybos nuostatos dėl socialinės apsaugos (2016 m. kovo 2 d. Sprendimo *FX / Komisija*, F-59/15, EU:F:2016:27, 32 punktas). Kadangi ši nuostata priklauso prie Sąjungos teisės nuostatų, pagal kurias suteikiamos finansinės išmokos, ji turi būti aiškinama griežtai (žr. 2012 m. gegužės 22 d. Sprendimo *AU / Komisija*, F-109/10, EU:F:2012:66, 24 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Be to, ši nuostata turi būti aiškinama griežtai dėl to, kad, kaip matyti iš pačios jos formuluotės, ji taikoma „nukrypstant“ nuo šio priedo 12 straipsnio 1 dalies b punkto.
- 24 Iš Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalies formuluotės matyti, kad į tarnautojo pasirinktą valstybinę ar privačią pensijų sistemą įmokos turi būti mokamos siekiant „įgyti ar išlaikyti teises į pensiją“. Taigi siekiant išvengti situacijų, kai tarnautojas, sulaukęs pensinio amžiaus, lieka be pakankamų pajamų ir priverstas naudotis valstybių narių socialine parama, nepaisant to, kad dalyvaudamas ESIPS įgijo pensines teises, kurios gali būti perkeltos į kitą sistemą, šia nuostata reikalaujama, kad šiomis įmokomis tarnautojui būtų garantuojama senatvės pensija, t. y. mėnesinė išmoka, kurią jis gaus sulaukęs pensinio amžiaus.
- 25 Darytina išvada, kad, griežtai aiškinant Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalį, reikalaujama, kad į tarnautojo pasirinktą valstybinę ar privačią pensijų sistemą sumokėtos įmokos savaime galėtų užtikrinti jam pakankamas pensines teises sulaukus pensinio amžiaus. Iš tiesų, jeigu šiomis įmokomis atitinkamam tarnautojui nebūtų užtikrintos pakankamos pajamos sulaukus pensinio amžiaus ir jeigu jis būtų išleidęs išėtinę išmoką, iš anksto gautą pagal šią nuostatą, tikėtina, kad jis būtų priverstas pasinaudoti valstybių narių socialine parama, o tai prieštarautų šiai nuostatai, pagal kurią reikalaujama, kad įmokos būtų mokamos siekiant „įgyti ar išlaikyti teises į pensiją“.
- 26 Jei atitinkamas tarnautojas nuspręš perkelti dalyvaujant ESIPS įgytas pensines teises į kitą jo pasirinktą valstybinę ar privačią sistemą pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 1 dalies b punktą, sulaukęs pensinio amžiaus jis turės pakankamas pensines teises. Iš tiesų toks perkėlimas užtikrins, kad sulaukęs šio amžiaus jis gaus mėnesinę išmoką, leisiančią jam nesikreipti dėl valstybių narių socialinės paramos.
- 27 Taigi Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalis neišvengiamai reiškia, kad pagal šią nuostatą atlikti mokėjimai į atitinkamą valstybinę ar privačią pensijų sistemą savaime suteikia pensinio amžiaus sulaukusiam tarnautojui pakankamą apsaugą, užtikrinančią jam senatvės pensiją, kuri leidžia išvengti bet kokio kreipimosi dėl valstybių narių socialinės paramos.
- 28 Siekiant nustatyti, ar pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalį mokėtos įmokos gali užtikrinti senatvės pensiją, pašalinančią bet kokią poreikį naudotis valstybių narių socialine parama, reikia atlikti kiekvieno konkretaus atvejo vertinimą. Toks vertinimas reiškia, kad turi būti atsižvelgta į svarbias nagrinėjamo atvejo faktines aplinkybes, kaip antai nagrinėjamo pensijų draudimo pobūdį, suinteresuotojo tarnautojo nuo jo tarnybos pradžios sumokėtų draudimo įmokų sumą arba pagrįstai tikėtinas pajamas, kurias dėl šių įmokų galima gauti sulaukus pensinio amžiaus.
- 29 Šiuo atveju iš bylos medžiagos (ieškinio pareiškimo A.2 priedas) matyti, kad nuo tarnybos Europole pradžios iki jos nutraukimo 2017 m. rugpjūčio 31 d. ieškovas atitinkamai privačiai draudimo bendrovei iš viso sumokėjo 14 200 EUR įmokų. Be to, pažymėtina, kad, kaip per posėdį nurodė pats ieškovas, nors jis to nepagrindė jokiai įrodymais, teismo posėdžio dieną ši suma siekė 22 000 EUR ir nuo jos turi būti laipsniškai skaičiuojamos palūkanos bent iki amžiaus, nuo kurio ieškovas gaus mėnesines išmokas, kaip tai numatyta Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 1 dalies b punkte, t. y. dar bent dešimt metų.

- 30 Atsižvelgiant į bylos medžiagą ir ypač į šio sprendimo 28 punkte nurodytus elementus, reikia konstatuoti, kad ieškovo įmokos privačiai draudimo bendrovei, mokėtos nuo jo tarnybos pradžios, akivaizdžiai negali jam užtikrinti pakankamos senatvės pensijos, leisiančios niekada nesinaudoti valstybių narių socialine parama. Iš tiesų bendra 14 200 EUR suma, kurią ieškovas pervedė pagal su šia bendrove sudarytą pirmąją sutartį, tikrai negalės jam užtikrinti tokios senatvės pensijos. Bet kuriuo atveju ieškovas neįrodė, kad minėtos įmokos jam užtikrins minėtą senatvės pensiją.
- 31 Be to, dėl ieškovo argumento, kad Komisija turėjo atsižvelgti į su šia draudimo bendrove 2014 m. sudarytą antrąją sutartį, kad būtų galima taikyti Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalį, reikia pažymėti, jog pagal šią nuostatą aiškiai reikalaujama, kad atitinkami mokėjimai būtų atliekami „nuo pareigų ėjimo pradžios“. Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad ieškovas pradėjo eiti pareigas Europole 2010 m. gruodžio 1 d., o įmokos pagal šią antrąją sutartį pradėtos mokėti nuo 2014 m. gruodžio mėn., t. y. praėjus beveik ketveriems metams nuo pareigų ėjimo pradžios, turint omenyje tai, kad bendras tarnybos Europole laikotarpis buvo šešeri metai ir devyni mėnesiai. Todėl šių įmokų niekaip negalima pripažinti mokėtomis „nuo pareigų ėjimo pradžios“.
- 32 Taigi iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad, atsisakius skirti prašomą išėtinę išmoką, ginčijamu sprendimu nebuvo pažeista Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalis. Todėl pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, kildinamo iš vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principų pažeidimo

- 33 Ieškovas tvirtina, kad ginčijamu sprendimu pažeistas vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principas. Šiuo klausimu jis remiasi suformuota Sąjungos teismų jurisprudencija ir Pareigūnų tarnybos nuostatų 1 d straipsniu, kuriame, anot jo, įtvirtinta, pirma, esminė taisyklė, išreiškianti bendrąjį teisės principą, numatytą Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ir, antra, procedūrinė garantija, kad įrodinėjimo pareiga netaikoma asmeniui, kuris pateikė duomenų, leidžiančių daryti atitinkamą prielaidą.
- 34 Visų pirma remdamasis keliais dokumentais (ieškinio pareiškimo A.8 priedas) ieškovas nurodo, kad kai kurie buvę Europolo tarnautojai pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalį gavo išėtinę išmoką pasibaigus jų sutarčiai su Europolu, nors jie buvo sumokėję tik ribotą įmokų sumą į privačią pensijų sistemą. Ieškovas nurodo, kad jam žinomi konkretūs atvejai, kai šiems buvusiems tarnautojams buvo skirta minėta išmoka, nors jie buvo panašioje situacijoje kaip ir jis, t. y. atvejai, kai, remiantis Komisijos ginčijamame sprendime pateiktu aiškinimu, įmokos į tokią sistemą negalėjo būti laikomos „atitinkančiomis“ pagal ESIPS įgytas teises.
- 35 Komisija ginčija ieškovo argumentus ir prašo atmesti antrąjį pagrindą.
- 36 Šiuo klausimu pažymėtina, pirma, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų 1 d straipsnis šioje byloje negali būti taikomas. Pagal šią nuostatą draudžiama bet kokia diskriminacija, kaip antai dėl lyties, rasės, odos spalvos, etninės ar socialinės kilmės, genetinių ypatybių, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar kokių nors kitų pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turto, kilmės, negalios, amžiaus ar seksualinės orientacijos. Tačiau akivaizdu, kad taip nėra nagrinėjamu atveju, nes ieškovas nesiremia tokia diskriminacija, o tik nurodo, kad kai kurie buvę Europolo tarnautojai gavo išėtinę išmoką, nors jų padėtis buvo panaši į ieškovo.
- 37 Antra, reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją vienodo požiūrio ir nediskriminavimo principas reikalauja, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos situacijos – vienodai, jeigu toks vertinimas nėra objektyviai pateisinamas (2008 m. spalio 9 d. Sprendimo *Chetcuti / Komisija*, C-16/07 P, EU:C:2008:549, 40 punktas ir 1994 m. vasario 9 d. Sprendimo *Lacruz Bassols / Teisingumo Teismas*, T-109/92, EU:T:1994:16, 87 punktas).

- 38 Vis dėlto iš nusistovėjusios jurisprudencijos matyti, kad vienodo požiūrio principo paisymas turi būti derinamas su teisėtumo principu, pagal kurį niekas negali savo naudai remtis kito asmens naudai padarytu pažeidimu (žr. 1985 m. liepos 4 d. Sprendimo *Williams / Audito Rūmai*, 134/84, EU:C:1985:297, 14 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Iš tikrųjų galimas pažeidimas, padarytas kito tarnautojo, kuris nėra šio proceso šalis, naudai, neleidžia Sąjungos teismui konstatuoti ieškovo diskriminacijos ir jo nenaudai padaryto pažeidimo. Toks požiūris reikštų, kad reikia taikyti „vienodo požiūrio esant neteisėtumui“ principą (šiuo klausimu žr. 2006 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Peróxidos Orgánicos / Komisija*, T-120/04, EU:T:2006:350, 77 punktą).
- 39 Iš to matyti, kad ieškovas negali reikalauti vertinti jo prašymą skirti išėitinę išmoką taip pat, kaip ir kitų panašioje padėtyje buvusių tarnautojų, kuriems tokia išmoka buvo skirta, prašymus, jeigu toks vertinimas neatitinka taikytinų Pareigūnų tarnybos nuostatų taisyklių, t. y. šiuo atveju Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalies, kaip tai paaiškėjo nagrinėjant pirmąjį ieškinio pagrindą.
- 40 Taigi antrasis ieškinio pagrindas, kildinamas iš vienodo požiūrio ir nediskriminavimo, palyginti su kitais tarnautojais, principo pažeidimo, turi būti atmestas.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, kildinamo iš teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimo

- 41 Ieškovas teigia, kad ginčijamu sprendimu pažeistas teisėtų lūkesčių apsaugos principas. Jis teigia iš patikimų šaltinių ne kartą gavęs informacijos, leidusios pagrįstai tikėti, kad galės pasinaudoti Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalimi, kai išeis iš Europolo.
- 42 Konkrečiai kalbant, ieškovas tvirtina, kad, kaip to reikalaujama jurisprudencijoje, patvirtintų ir patikimų šaltinių suteiktos tikslios, besąlyginės ir nuoseklios informacijos forma gavo konkrečias garantijas, kad mokėdamas 50 EUR mėnesinę įmoką ir taip sukaukęs privačią pensiją jis, išėidamas iš tarnybos, gautų išėitinę išmoką. Šiuo klausimu ieškovas remiasi 2014 m. liepos 16 d. Europolo vidaus pranešimu (ieškinio pareiškimo A.7 priedas), kuriuo, kaip jis teigia, Europolas informavo savo tarnautojus apie tai, kad 50 EUR mėnesinės įmokos į konkrečios privačios bendrovės draudimo fondą pakanka norint gauti išėitinę išmoką. Tokia pati informacija buvo pateikta per 2010 m. rugpjūčio 30 d. šios bendrovės surengtą Europolo darbuotojams skirtą „Powerpoint“ pristatymą (ieškinio pareiškimo A.9 priedas), vykusį Europolo patalpose. Iš kitų 2010 m. vykusių pasikeitimų informacija tarp Europolo ir nurodytos bendrovės, anot ieškovo, taip pat matyti, kad Europolo tarnautojai atidarė privačią pensijų sąskaitą, tikėdamiesi pasibaigus tarnybos sutarčiai gauti išėitinę išmoką (ieškinio pareiškimo A.10 priedas), ir kad metinės 600 EUR įmokos arba 50 EUR mėnesio įmokos turėjo pakakti šiai išmokai gauti (ieškinio pareiškimo A.11 priedas).
- 43 Ieškovas taip pat remiasi 2018 m. vasario 26 d. Europolo vykdomojo direktoriaus raštu (ieškinio pareiškimo A.6 priedas). Šiame rašte jis pažymėjo, kad Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalies įgyvendinimo praktika pasikeitė nuo 2017 m. rugsėjo mėn., ir manė, kad, kiek įmanoma, personalo teisėtų lūkesčių turėtų būti paisoma, todėl šio įgyvendinimo sąlygos neturėtų būti keičiamos atgaline data.
- 44 Komisija ginčija ieškovo argumentus ir prašo atmesti trečiąjį ieškinio pagrindą.
- 45 Šiuo klausimu primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją teisėtų lūkesčių apsaugos principas, kuris yra vienas iš pagrindinių Europos Sąjungos teisės principų (žr. 1981 m. gegužės 5 d. Sprendimo *Dürbeck*, 112/80, EU:C:1981:94, 48 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), reiškia, kad bet kuris pareigūnas ar tarnautojas gali juo remtis, kai patenka į situaciją, kai Sąjungos institucija, suteikdama jam konkrečių garantijų, sukėlė pagrįstų lūkesčių (žr. 2010 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Kahla Thüringen Porzellan / Komisija*, C-537/08 P, EU:C:2010:769, 63 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 46 Remiantis suformuota jurisprudencija, teisė reikalauti teisėtų lūkesčių apsaugos atsiranda, kai tenkinamos trys sąlygos. Pirmą, suinteresuotasis asmuo iš Sąjungos valdžios institucijų patvirtintų ir patikimų šaltinių turi būti gavęs tikslias, besąlygines ir tarpusavyje derančias garantijas. Antra, šios garantijos turi būti tokios, kad asmeniui, kuriam jos skirtos, atsirastų teisėtų lūkesčių. Trečia, šios garantijos turi atitikti taikytinas teisės normas (žr. 2016 m. sausio 27 d. Sprendimo *Montagut Viladot / Komisija*, T-696/14 P, EU:T:2016:30, 43 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 47 Šioje byloje, pirma, kiek tai susiję su ieškinio pareiškimo A.7 priede pateiktu 2014 m. liepos 16 d. Europolo vidaus pranešimu, reikia pažymėti, kad neginčijama, jog šis pranešimas, pasirašytas Europolo „G 14 Public Relations – Events“ („G 14 ryšiai su visuomene ir renginiai“) tarnyboje dirbusio tarnautojo, elektroniniu laišku Europolo vardu buvo išplatintas visiems Europolo laikiniams tarnautojams ir sutartininkams, tarp kurių tuo metu buvo ir ieškovas.
- 48 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad 2014 m. liepos 16 d. Europolo vidaus pranešimas ieškovui negalėjo sukelti pagrįsto tikėjimo, kuriuo remdamasis jis galėtų reikalauti teisėtų lūkesčių apsaugos. Iš tikrųjų vargu ar šis pranešimas galėjo suteikti tikslų, besąlyginių ir juo labiau nuoseklių garantijų. Šio pranešimo šaltinis taip pat neatrodo visiškai patikimas. Atrodo, kad jis veikiau išplatintas atitinkamos privačios draudimo bendrovės siūlymu, kaip matyti iš kelių jo ištraukų, pavyzdžiui, iš pastorintu šriftu parašyto teksto „[atitinkama privati draudimo bendrovė] mums pranešė, kad“, žemiau esančios frazės „taip pat norėtume atkreipti dėmesį į tai, kad norėdama atskleisti šią informaciją visiems esamiems ar potencialiems klientams, [atitinkama privati draudimo bendrovė] mums pranešė, kad“, ir galiausiai iš pranešimo pabaigoje esančio siūlymo bet kuriuo klausimu dėl šio pranešimo tiesiogiai susisiekti su atitinkama privačia draudimo bendrove nurodytu jos elektroninio pašto adresu. Be to, ieškovas negalėjo nežinoti, kad mokant minimalią 50 EUR mėnesinę įmoką negali susidaryti tinkamos sąlygos teisei į pensiją įgyti, ir tai patvirtina aplinkybė, kad jis manė esant būtina papildyti pradines įmokas antrąją sutartimi, sudaryta 2014 m. Todėl jo lūkesčiai gauti išėtinę išmoką negalėjo jam atrodyti „pagrįsti“.
- 49 Be to, taip pat reikia pažymėti, kad 2014 m. liepos 16 d. Europolo vidaus pranešime galbūt pateiktos garantijos neatitinka atitinkamam tarnautojui taikomų taisyklių. Iš tiesų iš argumentų, pateiktų nagrinėjant pirmąjį ieškinio pagrindą, matyti, kad galimos ieškovo gautos garantijos dėl išėtinės išmokos mokėjimo bet kuriuo atveju neatitiko nei Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalies teksto, nei prasmės. Šiuo požiūriu pabrėžtina, kad ieškovas negali pagrįstai reikalauti padaryti kitokią išvadą nei ta, kuri išplaukia iš šios nuostatos taikymo (šiuo klausimu žr. 2018 m. birželio 7 d. Sprendimo *Winkler / Komisija*, T-369/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:334, 71 punktą).
- 50 Antra, kalbant apie 2010 m. rugpjūčio 30 d. atitinkamos privačios draudimo bendrovės surengtą „Powerpoint“ pristatymą, konstatuotina, kad nors jis buvo skirtas Europolo darbuotojams ir vyko Europolo patalpose, šio pristatymo šaltinis nėra patvirtintas ir patikimas. Tam, kad būtų galima remtis teisėtų lūkesčių apsauga, tariamas garantijas suinteresuotasis asmuo turi būti gavęs bent jau iš Sąjungos administracijos. Tačiau taip nėra nurodyto pristatymo atveju, todėl jis negalėjo sukelti ieškovui pagrįstų lūkesčių, kaip tai suprantama pagal pirmiau nurodytą jurisprudenciją.
- 51 Trečia, dėl 2010 m. balandžio–liepos mėn. įvykusių kitų pasikeitimų informacija tarp Europolo ir atitinkamos privačios draudimo bendrovės, apie kuriuos kalbama ieškinio pareiškimo A.10 ir A.11 prieduose, reikia konstatuoti, kad jie nebuvo skirti ieškovui, todėl negalėjo jam sukelti teisėtų lūkesčių. Iš tiesų ieškovas nebuvo šios informacijos adresatas; pasikeitimas ja vyko elektroniniais laiškais tarp Europolo darbuotojų, atsakingų už teises į pensiją, ir atitinkamos privačios draudimo bendrovės atsakingų asmenų. Bet kuriuo atveju reikia konstatuoti, kad ieškovas nepateikė įrodymų, jog apie šiuos pasikeitimus informacija žinojo anksčiau, bent jau iki ginčijamo sprendimo priėmimo.
- 52 Ketvirta, dėl 2018 m. vasario 26 d. Europolo vykdomojo direktoriaus rašto, pateikto ieškinio pareiškimo A.6 priede, pažymėtina, kad šis raštas niekaip negalėjo ieškovui sukelti pagrįstų lūkesčių dėl galimybės gauti prašomą išėtinę išmoką. Iš tikrųjų šis raštas buvo išsiųstas po ginčijamo sprendimo priėmimo, ir

nagrinėjamu atveju jį parengė ne patvirtintas ir patikimas šaltinis, o ieškovo viršininkas, kuris kreipėsi kompetentingus Komisijos pareigūnus, atsakingus už Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalies taikymą, t. y. iš esmės į PMO direktorių ir Žmogiškųjų išteklių ir saugumo GD generalinį direktorių.

- 53 Taigi trečiasis ieškinio pagrindas, kildinamas iš teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimo, turi būti atmestas.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, kildinamo iš gero administravimo principo ir rūpestingumo pareigos pažeidimo

- 54 Ieškovas tvirtina, kad ginčijamu sprendimu pažeistas gero administravimo principas ir rūpestingumo pareiga.

- 55 Pirma, ieškovas mano, kad, jeigu jis būtų tinkamai išklaudytas, ginčijamas sprendimas būtų buvęs kitoks. Iš tiesų jis teigia galėjęs paaiškinti, kad gavo garantijas, jog 50 EUR mėnesinės įmokos į privačią pensijų sistemą pakaktų išeitinei išmokai gauti.

- 56 Antra, ieškovas kaltina PMO dėl to, kad jis nesupažindino buvusių Europolo tarnautojų, įskaitant jį patį, su 2017 m. lapkričio mėn. Europolo tarnautojams išplatintu pranešimu dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalies taikymo. Be to, anot jo, atsisakymas nurodyti šio nesupažindinimo priežastį yra papildomas gero administravimo principo ir rūpestingumo pareigos pažeidimo įrodymas.

- 57 Trečia, rūpestingumo pareigos pažeidimą tariamai įrodo tai, kad PMO ginčijamame sprendime visiškai nenurodė ieškovui garantuojamų pensinių teisių ar bet kokių nors kitų pajamų, kurias jis gautų sulaukęs pensinio amžiaus. Be to, šio pažeidimo faktą patvirtina 2018 m. balandžio 30 d. Komisijos sprendimas atsisakyti skirti išeitinę išmoką kitam buvusiam Europolo tarnautojui; šio sprendimo tekstas beveik identiškas dėl ieškovo priimtam sprendimui, tačiau jame Komisija aiškiai pripažino, kad šis tarnautojas gauna nacionalinę senatvės pensiją.

- 58 Ketvirta, ieškovas priekaištauja PMO dėl to, kad šis apie atsisakymą skirti išeitinę išmoką remiantis sąlygomis, kurias ieškovas sąžiningai įvykdė, pranešė jam tik 2017 m. spalio 5 d., t. y. kai jo tarnybos sutartis jau buvo pasibaigusi. Tuo metu, net jeigu būtų nusprendęs laikytis naujų PMO reikalavimų, jis nebūtų galėjęs atgaline data pakeisti savo asmeninės padėties.

- 59 Komisija ginčija ieškovo argumentus ir prašo atmesti ketvirtąjį ieškinio pagrindą.

- 60 Šiuo klausimu primintina, kad pagal jurisprudenciją rūpestingumo pareiga atspindi abipusių teisių ir pareigų pusiausvyrą viešosios valdžios institucijos ir tarnautojų santykiuose. Ši pusiausvyra reiškia, be kita ko, kad priimdama sprendimą dėl pareigūno situacijos administracija turi atsižvelgti į visus veiksnius, kurie gali lemti jos sprendimą, ir paisyti ne tik tarnybos, bet ir, be kita ko, atitinkamo pareigūno interesus. Ši administracijos pareiga taip pat kyla iš gero administravimo principo, įtvirtinto Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje (žr. 2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *UP / Komisija*, T-706/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:924, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 61 Vis dėlto pareigūnų teisės ir interesai yra saugomi nepažeidžiant galiojančių normų (žr. 2006 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Angelidis / Parlamentas*, T-416/03, EU:T:2006:375, 117 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 62 Darytina išvada, kad ieškovas negali veiksmingai remtis gero administravimo principu ir rūpestingumo pareiga, kad nuginčytų Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalies nuostatų laikymąsi. Išnagrinėjęs pirmąjį ieškinio pagrindą padaryta išvada, kad Komisija ginčijamą sprendimą teisingai grindė minėtomis nuostatomis.
- 63 Be to, į ieškovo argumentus, pateiktus nagrinėjant ketvirtąjį ieškinio pagrindą, reikia atsakyti taip, kaip nurodyta toliau.
- 64 Pirma, konstatuotina, kad Komisijoje taikytos administracinės procedūros sąlygų buvo visiškai ir tinkamai laikomasi. Ieškovas iš pradžių pateikė prašymą dėl išeitinės išmokos pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalį. Šia proga ieškovas turėjo galimybę pateikti visą, jo nuomone, svarbią informaciją. Paskui pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 1 dalį PMO priėmė sprendimą, remdamasis visa ieškovo pateikta informacija. Vėliau pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalį ieškovas pateikė skundą STSIT, kuriame galėjo paaiškinti priežastis, dėl kurių manė turėjęs teisę gauti minėtą išmoką, taip pat pateikti visą, jo nuomone, svarbią informaciją. Galiausiai Komisija priėmė sprendimą, atsižvelgdama į visus jį nulemti galinčius veiksniai, be kita ko, tuos, kuriuos ieškovas nurodė per šią procedūrą. Todėl ieškovas negali kaltinti Komisijos, kad ši jo tinkamai neišklausė.
- 65 Antra, konstatuotina, kad 2017 m. lapkričio mėn. pranešimą dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalies taikymo PMO nusiuntė Europolui, kad šis perduotų jį suinteresuotiesiems asmenims. Europolas šį pranešimą išsiuntė savo tarnautojams ir pareigūnams. Reikia pažymėti, kad Komisija neprivalėjo perduoti šio pranešimo buvusiems tarnautojams, galutinai nutraukusiems tarnybą, nes jis niekaip nebūtų nepakeitęs jų padėties. Be to, dėl tų pačių priežasčių Komisija taip pat neprivalėjo paaiškinti ieškovui, kodėl minėtas pranešimas nebuvo siųstas buvusiems Europolo tarnautojams. Bet kuriuo atveju svarbu pabrėžti, kad šie administraciniai veiksmai negali turėti įtakos ginčijamo sprendimo teisėtumui, nes jis priimtas prieš išplatinant minėtą pranešimą ir laikantis Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalies nuostatų, kaip tai matyti iš pirmojo ieškinio pagrindo nagrinėjimo. Todėl ieškovas šiuo atžvilgiu negali remtis galimu gero administravimo principo ir rūpestingumo pareigos pažeidimu.
- 66 Trečia, dėl tariamo rūpestingumo pareigos neįvykdymo konstatuotina, kad ieškovas neįrodė, jog Komisija neatsižvelgė į visas svarbias aplinkybes, kurios galėjo lemti jos sprendimą. Be to, ieškovas neįrodė, kad Komisija neatsižvelgė į jo interesus, nagrinėdama jo prašymą skirti išeitinę išmoką. Bet kuriuo atveju reikia konstatuoti, kad Komisija, užtikrindama tarnybos ir ieškovo interesų apsaugą, priėmė savo sprendimą, remdamasi visomis jį lemiančiomis reikšmingomis aplinkybėmis. Todėl ieškovas negali kaltinti Komisijos, kad ši neįvykdė rūpestingumo pareigos.
- 67 Ketvirta, dėl ieškovo kaltinimo, kad apie atsisakymą skirti išeitinę išmoką jam buvo pranešta tik nutraukus tarnybą Europole, pažymėtina, kad Komisija negalėjo pasielgti kitaip ir šiuo požiūriu jos negalima kaltinti dėl kokio nors pažeidimo. Iš tiesų apie asmeninę ieškovo padėtį, t. y. apie tai, kad nuo 2010 m. pradėjęs eiti pareigas jis mokėjo ribotas įmokas pagal privataus pensijų draudimo sutartį, Komisija sužinojo tik kai 2017 m. birželio 19 d. jis pateikė prašymą skirti išeitinę išmoką pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalį. Šiuo klausimu reikia pritarti Komisijai ir pabrėžti, kad ieškovas nepatyrė jokios žalos, nes į ESIPS mokėtos įmokos pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 1 dalies b punktą galės būti pervestos į ieškovo pasirinktą pensijų sistemą. Todėl šį kaltinimą reikia atmesti.
- 68 Vadinas, reikia atmesti ketvirtąjį ieškinio pagrindą, kildinamą iš gero administravimo principo ir rūpestingumo pareigos pažeidimo, o kartu ir visus reikalavimus dėl panaikinimo.

Dėl reikalavimų atlyginti žalą

- 69 Ieškovas Bendrojo Teismo prašo priteisti iš Komisijos atlyginti turtinę ir neturtinę žalą, jo patirtą dėl pažeidimų, nurodytų šio ieškinio reikalavimuose dėl panaikinimo. Šiuo pagrindu ieškovas reikalauja sumokėti, pirma, 42 737 EUR turtinei žalai atlyginti ir, antra, 10 000 EUR sumą, preliminariai įvertintą *ex æquo et bono*, neturtinei žalai atlyginti.
- 70 Konkrečiai kalbėdamas apie turtinę žalą ieškovas tvirtina, kad ji iš esmės turi būti atlyginta panaikinant ginčijamą sprendimą ir taikant Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 12 straipsnio 2 dalį. Jei būtų nuspręsta, kad ši nuostata negali būti taikoma, o ieškovas tai ginčija, ši žala kiltų dėl jo negalėjimo gauti lėšų iš atitinkamos privačios draudimo bendrovės arba iš ESIPS, kurių suma siekia 213 687 EUR ir atitinka ESIPS jo įgytų pensinių teisių aktuarinį ekvivalentą. Kadangi ieškovas ketina perinvestuoti šią sumą privačiai iki jam sukaks pensinis amžius, jo finansinė žala lygi palūkanoms nuo šios sumos. Iš savo privačių investicijų ieškovas vidutiniškai gauna 15–25 % metines pajamas, todėl jo metinis nuostolis gali siekti apie 20 % nuo 213 687 EUR sumos, t. y. 42 737 EUR.
- 71 Kiek tai susiję su neturtine žala, ieškovas tvirtina, kad ji kilo dėl pasikartojančio neteisingo elgesio su juo, dėl kurio jis patyrė didelę įtampą, sukėlusią jam dažną nemigą ir sąmyšį. Ieškovo jaučiamas netikrumas sukėlė jam gilų neteisingumo jausmą, nors taisyklės ir ankstesnė patvirtinta Europolo, PMO ir atitinkamos privačios draudimo bendrovės pozicija buvo aiškios. Kadangi ieškovas negalėjo viso dėmesio skirti naujo darbo paieškai, pasibaigus jo darbo sutarčiai su Europolu jis pirmą kartą tapo bedarbis, ir tai padidino jo patirtą moralinę žalą. Anot jo, ši žala preliminariai *ex æquo et bono* vertintina 10 000 EUR.
- 72 Komisija ginčija ieškovo argumentus ir prašo atmesti prašymą atlyginti žalą.
- 73 Šiuo klausimu viešosios tarnybos srityje suformuotoje jurisprudencijoje nustatyta, kad jeigu reikalavimas atlyginti žalą glaudžiai susijęs su reikalavimu dėl panaikinimo, atmetus pastarąjį kaip nepriimtina ar nepagrįstą, taip pat atmetamas reikalavimas atlyginti žalą (žr. 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Martínez Valls / Parlamentas*, T-214/02, EU:T:2003:254, 43 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 74 Nagrinėjamu atveju reikalavimas atlyginti žalą glaudžiai susijęs su reikalavimu dėl panaikinimo.
- 75 Reikalavimas dėl panaikinimo buvo atmestas, taigi reikalavimas atlyginti žalą taip pat turi būti atmestas.
- 76 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 77 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovas pralaimėjo bylą, iš jo priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal Komisijos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš Peeter Palo bylinėjimosi išlaidas.**

Schalin

Berke

Costeira

Paskelbta 2019 m. spalio 16 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.